

Jāņu tradīcijas

1. Lasi Jāņa Jaunsudrabiņa “Zaļās grāmatas” tēlojuma “Jāņu nakts!” fragmentu!

Jāņus, sevišķi Jāņu vakaru un nakti, es biju arvien izjūtijs kā sapni, ne kā īstenību. Jāņus ievadīja agrs svētvakars un nakts. Visīsākā un gaišākā vasaras nakts, kādu vien latviešu zeme pazina. Un tomēr šo nakti cilvēki centās padarīt vēl gaišāku, saceldami uzkalnos ugunis, un īsināt vēl īsāku ar nemitīgu dziedāšanu: “Līgo! Līgo!”

īstenīb – īstenība

aizpušķojušās – sapušķotas

krūza – krūze

Latava – *šeit*: visa zeme Latvija

Jau zināmu svinīgumu ienesa Jāņu vakarā ik sētā lopi, nākdami no ganībām madarām apvītiem ragiem. Kā pašas no sevis bija aizpušķojušās durvju stenderes ar jauniem bērziem vai ozolu zariem. Visur, kur griezi, tev tiecās piedurties pie vaiga kāda ozollapa, maiga mētra vai puķe, bet zem kājām mīksti un maigi gurstēja sagraizītas skalbes.

Jāņu vakars tika uzņemts ar mielastu. Brūni apcepts siers gulēja lielā galda vidū. Tikko sakults sviests, pīrāgi un liela krūza alus, kam putas kāpa pāri malai. Un, kad bija diezgan ēsts un dzerts, kad sāka mesties tumsa, tad, saģērbušies goda drēbēs, izgājām augstākajā vai jaukācijā vietā palīgot. Līgošana te un tur, sev un visai apkārtnē, it kā dziesmās satiktos kaimiņš ar kaimiņu, pagasts ar pagastu, novads ar novadu, visa Latava... Likās, ka līgoja pat debesu augstumi. (..)

(J. Jaunsudrabiņš. “Zaļā grāmata”)

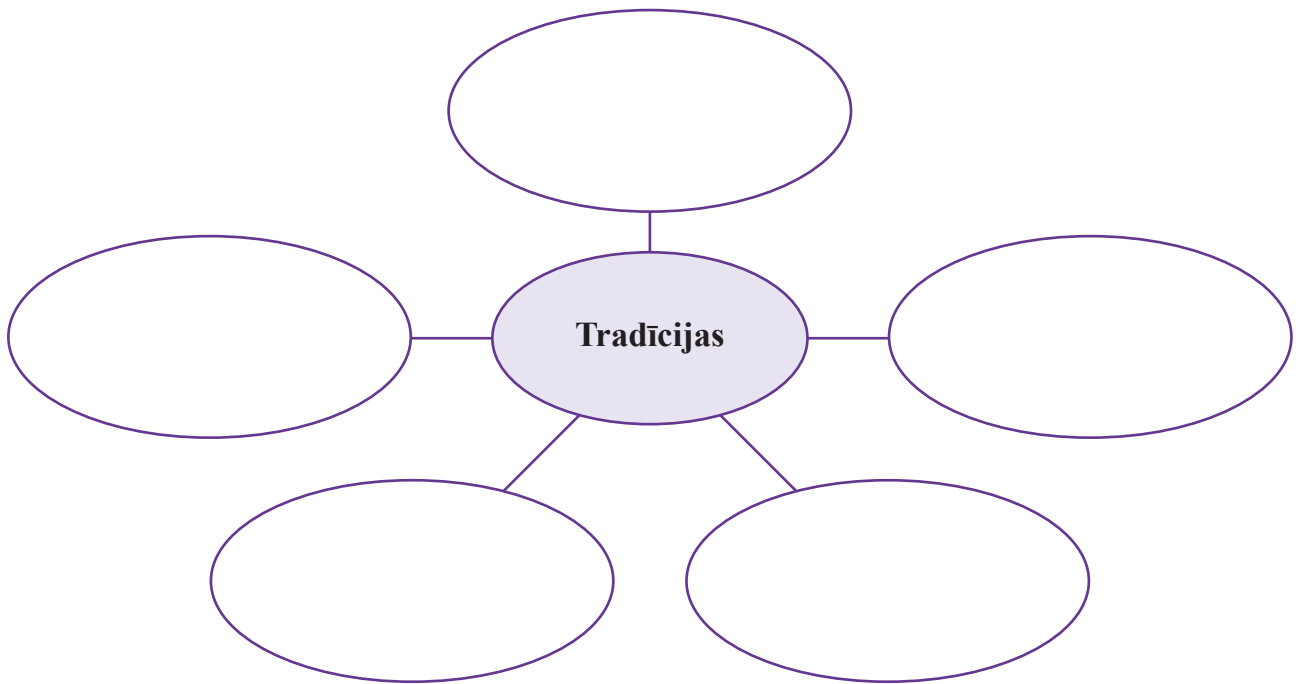
2. Uzraksti, kādas Jāņu svinēšanas tradīcijas saskatīji, lasot tēlojuma “Jāņu nakts” fragmentu!

3. Strādā grupā!

Salīdziniet izrakstītās tradīcijas cits ar cita veikumu!

4. Pastāsti par Jāņu svinēšanas tradīcijām savā ģimenē!

5. Noklausies Jāņu dziesmu “Pār gadskārtu Jānīt’s nāca”!

“Pār gadskārtu Jānīt’s nāca” [tiešsaiste]. 2012. g. 22. jūn. [skatīts 2020. g. 8. dec.].
Pieejams: <https://www.youtube.com/watch?v=9AtG6bbggvQ&list=PLHYPgqlgh5-gkRvb4IEmTFHGhoQIMo393&index=8>

Kādas izjūtas pārņem, klausoties šo dziesmu? Pastāstiet!